

הַיְּמִינִי וְהַיְּמִינִי
שֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר

ס"ט א מ"י פ"ח מה"י
ליקו"י נ"ח ה"ח
[וה"י] ס"ג ש"ס (ש"ס)
י"ד פ"י ק"פ ס"י (י):
ע ב טו י"ד פ"י ק"פ
[ש"ס] ש"ס ס"י (י):
ע"ג ג ש"ס י"ד פ"י
ק"פ ס"י (י):

אלמלא מרש ירחא מינן. וז"ל ילמלא משום ראיא רתאונה קרי ליה תוך ימי נדה ופס"י דרייק מרקאמר קיבבמ תוך ימי נדהוה משמע דפטס ג' דהוא הקביעות (ד) הי כימי נדהה אלמלא מחשיב כאלו נראה ריש ירחא והקטן ל ריב"ז דלמה לא תיזן ל

ואמר רב יהודה. דהא ט"ו היינו לנבילה שהוא כ"ב לראשית ושנימה לכו' וקמי דכי מני יום כ"ב אסוריה לשמש. וקס"ד דהא כ"ב לכו' לראשית הדינן קאמר אלף כ"ב לזומו יום אסיפה ראיה לראות ט וילגמו דהא יום י"ו לראשיתה וצמחן ימי אבה היא לראשית כ"ו(א):

ואמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא מ"ז
למבילתה שהן כ"ב לראייתה ושניתה ליום
כ"ז רבי הדיי ואתו עשרין ותרתי קיימא לה
בתוך ימי זיבתה וקתני זה זה אמרין אלמא
ל"היישגן לה וקסבר רב פפא עשרין ותרתי
מעשרין ותרתי מצינן נדה ופתחה מעשרין
וז' מצינן א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב
פפא ממאי דלמא עשרין ותרתי נמי מעשרין
וז' מצינן רבי הדיי ואתו עשרין ותרתי קיימא
לה בתוך ימי נדותה וה"נ מסתברא דאי לא
תימא הכי האי תרגומלחא דרמיא יומא וכבשה
יומא ורמיא יומא וכבשה יומא וכבשה תרי
יומי ורמיא חד יומא כי הדרה נקטה כדלקמיה
נקטה או כדמעיקרא נקטה על כרחך
כדלקמיה נקטה א"ל רב פפא אלא הא
דאמר ר"ל *אשה קבעת לה וסת בתוך ימי
זיבתה ואין אשה קבעת לה וסת בתוך ימי
נדותה ורבי יוחנן אמר אשה קבעת לה וסת
בתוך ימי נדותה ה"ל לא כגון דחואי ריש
ידיה וחמשא בידהא וריש ידיה וחמשא
בידהא והשתא חואי בחמשא בידהא ובריש
ידיהא לא חואי וקאמר אשה קבעת לה וסת
בתוך ימי נדותה אלמא מייש ידיה מצינא
א"ל לא הכי א"ר יוחנן לכגון דחואי ריש ידיה
וריש ידיה ועשרין וחמשא בידהא וריש ידיה
דאמרינן דמי יחידה הוא דאתוספי בה וכן
כי אתא רבין וכל נחותי ימא לאמרוה כרב
הונא בריה דרב יהושע :

הדרן עלך בנות כותים

ישימה תמר "כיון כדמשקרא נקטו וחשיב כאלו ראהה ריש ירחא
ביוון דבציה לא קבעה לה וסת ברש ירחא דלא דמי להאיא דלעיל
ודכבר קבעי לה וסת לכ"ב כדקאמר היתה לתורה לראות וגראה
לגלפוש הימירי כעון שראהה ג' זמני ברש ירחא וז' בירחא ואין
השם מוזכר תחתא וזמני דה"ר בפ"ק (סע דף י"א) לא
קאמר תחתא וזמני גבי קפלה וראהה ווא דנקט וסכתא חזאי בה'
סכתא בירחא ובריש ירחא לא חזאי לאו משום דע"י ראייה ו השתא קבעה לה
בירחא וז' ככר עמ' וזמני קאמר אלול תמר לך שדיה שעתה
דכריה ודא דרמז דתת בפ"ק (לעיל דף ד') דאין דיה שעתה
בשעת וסת דוקא וזמיה אף בלא ראהה השתא הוא מני למימר
דקבעה לה וסת לענין שאסורה בה' בירחא עד שתעקר הוסת ג'
ושפעמים והשתא מוכח אט"ג דברביעי לא חזאי ריש ירחא קבעה לה
וסת בה' בירחא משום דכיון שראהה ג' וזמניה' בירחא גם בחדש
ד' חשיב כאלו ראהה ריש ירחא וז"ל כ"ב מ"ב מנינן וואי מני
למימר דלויטעמך דאוקמית מליתיה דר' יוחנן בשעתין פסוח אל"ב תקשה
ומהי" דפ"ק (דף י"א) דקאי דלוינה בודקא בימי נדה אל"ב חשיב
שעתין פסוח ומש"פ פסוח יפרש כח שזיגס' בשלש שני בפ"ק (סע י"א)
שראהה אט"ג ד' וזכא איירי ומאי דהסת דבצהי לא קבעה לה וסתה ;

הדרך עלך בנות כותים

[illegible]

הדרך על בנות כותים

הַתְּהִיָּה הַבְּיָאָה
(א) רַשִׁי דִּישׁ וְלֹאֵר דִּי
סִדְרֵס דִּישׁ וְקִמֵּי בִּינָא :
(ב) רִחֵא וְסִינֵי מִתְּחַבְּרִי
(ג) רִחֵא דִּילָא לֹא סִינֵי
(ד) סִינֵי נִקְסֵי כְּלִיקִי
נִקְסֵי : (ד) חִסֵּי דִּישׁ
חִלְמֵי וְסִינֵי סִינֵי
בִּינֵי נִקְסֵי :

[636 35]

[ታ 3ጠ]

מוסף רש"י
 בתוך ימי ויבתה.
 כגון לחמה גרים וחורה
 ורמחה נט"ו לתדה.
 בשעתם דמימם שאל
 לחמה לחיה, דהיי"ט י"א
 ויום שכן דהה לנהה,
 וחורה ורמחה גרים
 ונט"ו לתדה וחורה
 ורמחה נט"ו לתדה ולא
 לחמה גרים שלפניו,
 שקבעה לה וסא נט"ו
 כחמה ונמלסין חרמי
 לחמה דמי וסא לק
 לחמה לחיבות וסא

[illegible]

הדרן עלך בנות
כותים

ש' ידעו ראו דמי לחדא ולעיל דבר קבעת לה וסת ברי ויל רמי
מי זה דא דנקס ודשתא הואי בחסמא בירוח ובריש ידעו לא ודמי
ואי לאו דחשבי' לה כאלו ראתה בריש ידעו לא וסת חסמא בירוח
ידעו קבעת לה וסת דליכא חשבי' כ' אמר ר' יוחנן דחשבי' חשבי' כ' דמי

(1) ל-ל המבצע לים דואר דקדקו וכו' רחם שליחם שם מקצוע .